

τὰ πνεύματα τῶν Τούρκων, τοὺς ὁποίους αἱ μηχανίδεις φωναὶ τῶν δερβισσῶν ὑποκινούσιν, ἵνα εἰσέλθωσιν εἰς τὴν Ἱερὰν μάχην

Προητοιμάζοντο πρὸς τοῦτο, ἢ μᾶλλον ὤρμων εἰς τὴν ἄλλην ἐσχατιὰν τῆς Χερσονήσου τοῦ Πέλοπος οἱ Μκνιᾶται ἢ Ἐλευθερολάκωνες, οἵτινες εἶχον σπεύσει νὰ παραδώσωσι τοὺς ὁμήρους, οὓς ὁ τοποτηρητὴς τοῦ Χουρσίτ πασσᾶ ἐζήτησεν, ἅμα μαθόντες τὰς σφαγὰς μεγάλου ἀριθμοῦ χριστιανῶν ἐκ τῶν πέριξ τῆς Μιστρᾶς, συγχρόνως δὲ καὶ τὰ ἐν Καλαβρύτοις καὶ Βοστίτζη διαδραματισθέντα, ἔβλανον ἤδη κραυγὴν τρόμου καὶ θλίψεως. Ἐπὶ τῇ φωνῇ αὐτῶν, ὁ Πόλεμος ἐξελθὼν ἐκ τῶν Ἄντρων τοῦ Ταυνάρου, ὡς κατὰ τοὺς αἰῶνας τῶν ὑπὸ τοῦ Ὀμήρου ψαλλομένων μαχῶν, τρέχει καὶ ἵπταται πρὸς τὴν κραυγὴν τῶν διὰ δάδων, μαστίγων καὶ ὄφεων ὀπλισμένων Μαινάδων. Ἡ τυφλὴ Λύσσα, καὶ ἡ Ἔρις, ὁρμῶσιν ἐπὶ τῶν βημάτων αὐτῶν. Οἱ σποράδην ἐν ταῖς κώμαις τῆς λεκάνης τοῦ Εὐρώτα ζῶντες Τούρκοι πίπτουσιν ὑπὸ τὰς βολὰς αὐτῶν. Οἱ ἀγροὶ αὐτῶν παρεδόθησαν εἰς τὰς φλόγας, ἢ δὲ Ποταμιὰ ὡς καὶ τὸ Βαρδοῦνι, ἀποικίαι τῶν Ἐξεριτῶν Μωαμεθανῶν, πλέουσιν ἐν τῷ αἵματι. Οἱ Μκνιᾶται κηρύσσουν τὴν ἐπανάστασιν, καὶ δηλοῦσιν ὅτι οὐδὲν θὰ σεβασθῶσιν μέχρις οὐ ἀποδώσωσιν αὐτοῖς τοὺς ὁμήρους, τοὺς ὁποίους δι' ἀτίμου ἀπάτης ἀποσπάσαντες ἐξ αὐτῶν ἔρριψαν εἰς τὰ δεσμοτήρια τῆς Τριπολιτσᾶς.

Τότε Σπαρτιάτις κόρη ἢ Κωνσταντῖνα Ζαχαριᾶ, θυγάτηρ μάρτυρος τῆς ἐλευθερίας, χαρακτηρισθέντος ὡς ληστοῦ καὶ ἀντασκολοπισθέντος ὡς τοιοῦτου ἐν Τριπολιτσᾷ τῷ 1799, μαθοῦσα τὰς δυστυχίας τοῦ πατρὸς αὐτῆς, τὸν ὁποῖον ἀπώλεσεν ἐν τῷ λίκνῳ ἔτι οὖσα, ἐδράξατο τῶν ὀπλων, ἵνα ἐκδικηθῇ, καὶ ἀναπετάνησιν σημαίαν ἐπὶ τῆς κατοικίας αὐτῆς! Αἱ γυναικες τῆς Λακωνίας καὶ οἱ γενναῖοι τοῦ Πενταδάκτυλου φλέγονται ἐπὶ ταῖς διηγήσεσιν αὐτῆς (1) καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτῇ ἐν τῇ κοιλάδι τῆς Λακεδαιμόνης, ἕνθα διακηρύττει τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος ἡγούμενῃ πεντακοσίων χωρικῶν. Ὁ ἐπίσκοπος Ἡλείας Ἀνθιμος ἔδραμε πρὸς συνάντησιν τῆς ἡρώιδος, ἠλόγησε τὴν ἐπιχείρησιν αὐτῆς, ἥτις ἀφοῦ ἠνάγκασε τοὺς Τούρκους νὰ ἐγκλεισθῶσιν ἐν τῷ φρουρίῳ τοῦ Μιστρᾶ, ἀνέρχεται τὸν ροῦν τοῦ Εὐρώτα μερὶ Λεονταρίου, ἕνθα ἀνατρέπει τὴν Ἡμισέληνον τῶν τεμενῶν καὶ πυρπολεῖ τὸν οἶκον τοῦ Βοϊβόδα, ὅστις πίπτει ὑπὸ τὰς βολὰς αὐτῆς.

Ὁ ἠλεκτρικὸς σπινθὴρ κλονίζει ἀμέσως τὴν Μεσσηνίαν. Αἱ Καλάμι ἐνώσασαι τὰ αἰσθημάτων αὐτῶν μετὰ τῶν τῆς Λακωνίας ὑψοῦσι τὴν σημαίαν τοῦ Σταυροῦ. Καὶ ἄλλα ἐκεῖ χωρία ἀκολουθοῦσι τὸ παράδειγμα αὐτῶν· οἱ δ' ἐξ Ἀνδρουσταίνης Τούρκοι, μῆδυνάμενοι ν' ἀντιστῶσι, καταπεύγουσιν οἱ μὲν εἰς Κορώνην οἱ δὲ εἰς Τριπολιτσάν.

Τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς ἄνω Ἀρκαδίας, ὅπου πηγάζει ὁ Ἀλφειὸς, συνταράσσεται ἐπὶ τῇ φρεσὶ φωνῇ τῶν Δηλιγιανναίων, οἴκου ἰσχυροῦ συχαιμένου ἐκ πέντε ἀδελφῶν, οἵτινες πάντες διέμειναν πιστοὶ εἰς τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν. Κανέλος, ὁ πρεσβύτερος τοῦ γένους τούτου, τοῦ καταγομένου, ὡς λέγεται, ἐξ εὐγενῶν κυρίων τῆς

(1) Ὁ Ζαχαριᾶς, ὃν εἶδον ἐγὼ ἐπὶ πασσάλου τῷ 1799, ἔθεωρεῖτο ὡς ταχύπους λίαν εἰς τὸν δρόμον. Τὰ δημῶδη ἄσματα ἀναφέρουσιν ὅτι αἱ πτέρναι αὐτοῦ ἤγγιζον εἰς τὰ ὦτα, στὰν ἔτρεχε διὰ μέσου τῶν πεδίων.

